

รายงานวิจัยในชั้นเรียน
เรื่อง

การปรับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในการเก็บของเล่น
โดยใช้กิจกรรมการเล่นิทานของเด็กปฐมวัย
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลคลองหลา

ผู้วิจัย
นางสาวขวัญนภา บุญพิชัย
รหัส571071321033

รายงานการวิจัยปฏิบัติการในชั้นเรียนฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษา การปฏิบัติการสอนในสถานศึกษาในสาขาวิชาเฉพาะ 2
หลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยสวนดุสิต (ศูนย์สงขลา)
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561

การปรับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในการเก็บของเล่นโดยใช้กิจกรรมการเล่นิทาน
ของเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลคลองหลา

ชื่อผู้วิจัย : นางสาววิญญา บุญพิชัย

ปีที่ทำวิจัย : 2562

บทนำ

หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546 ต้องการให้เด็กทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับการอบรมเลี้ยงดูและส่งเสริมพัฒนาการ ตลอดจนการเรียนรู้ที่เหมาะสม ด้วยปฏิสัมพันธ์ที่ดีระหว่างเด็กกับพ่อแม่ เด็กกับผู้เลี้ยงดูหรือบุคคลากรที่มีความรู้ความสามารถในการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาปฐมวัยเพื่อให้มีโอกาพัฒนาตนเองตามลำดับขั้นของการพัฒนาการทุกด้านอย่างสมดุลและเต็มศักยภาพ ด้วยการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และการพัฒนาการที่ครอบคลุมเด็กปฐมวัยทุกประเภท ยึดหลักการอบรมเลี้ยงดูและให้การศึกษาที่เน้นเด็กเป็นสำคัญ โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล และวิถีชีวิตของเด็กตามบริบทของชุมชน สังคมและวัฒนธรรมไทย พัฒนาเด็กโดยองค์รวมผ่านการเล่นและกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัยจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้สามารถดำรงชีวิตประจำวันอย่างมีคุณภาพและมีความสุขประสานความร่วมมือระหว่างครอบครัวชุมชนและสถานศึกษาในการส่งเสริมพัฒนาการเด็ก (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : คำนำ)

จากหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย ได้ส่งเสริมพัฒนาการเด็กผ่านการเล่นและกิจกรรมที่เหมาะสมกับวัยโดยถือว่าการเล่นเป็นงานของเด็ก เด็กเรียนรู้จากการเรียนปนเล่น ผลจากการวิเคราะห์พัฒนาการและคุณลักษณะตามวัยของเด็กชั้นปฐมวัย 1 อายุ 3-4 ปี จำนวน 17 คนในความรับผิดชอบ พบว่าในภาคเรียนที่ 2 ของทุกปีการศึกษา เด็กส่วนมากมีคุณลักษณะตามวัยไม่สอดคล้องกับความต้องการของหลักสูตร โดยเฉพาะอย่างยิ่งคุณลักษณะตามวัยด้านอารมณ์จิตใจ เรื่องคุณธรรมและจิตใจที่ดีงาม ซึ่งสังเกตได้จากการเก็บของเล่น เด็กๆจะเก็บของเล่นไม่ถูกที่ บางคนเมื่อถึงเวลาเก็บจะเก็บของเล่นอย่างเชื่องช้า เก็บของเล่นมาปะปนกัน โยนของเล่นส่งเสียงดัง ทำให้ของเล่นชำรุดเสียหาย สรุปคือเด็กขาดวินัยในตนเองในการเก็บของเล่นต่างๆ จากการวิเคราะห์สาเหตุของปัญหาพบว่าเด็กยังขาดกระบวนการอบรมเลี้ยงดูที่เหมาะสมกับวัย และพัฒนาการของเด็ก เนื่องจากสภาพเศรษฐกิจสังคมของครอบครัว การไม่ตระหนักและเห็นความสำคัญของผู้ปกครอง และผู้ที่เกี่ยวข้องตลอดจนการมีภารกิจรับผิดชอบมากเกินไปของครูผู้สอน เช่น เมื่อผู้ใหญ่ไม่มีเวลาในการอบรมเด็ก และขาดการดูแลที่ถูกต้อง เมื่อเด็กเล่นของเล่นเสร็จผู้ใหญ่จะคอยเก็บให้ ทำให้เด็กเคยชินกับการเก็บของเล่นด้วยตนเองเด็กบางคนมีความคับข้องใจ เพราะถูกบังคับมากเกินไปจึงมีพฤติกรรมเพื่อเรียกร้องความสนใจด้วยการ

ขว้างปาของเล่น หยิบของเล่นที่โรงเรียนวางของเล่นไม่ถูกที่ เด็กๆจึงขาดวินัยในตนเองในการเก็บของเล่นครูพยายามหาทางแก้ไขด้วยวิธีการ ที่เป็นระบบและไม่ระบบ และไม่เป็นอันตรายต่อสุขภาพจิต เช่น การสร้างข้อตกลงร่วมกัน การให้คำชมเชย ให้รางวัล การให้ในสิ่งที่เด็กต้องการ

นิทาน หมายถึง เรื่องราวที่แต่งขึ้นหรือผูกขึ้นเพื่อนำมาเล่าหรือถ่ายทอดสู่เด็ก ด้วยเทคนิควิธีการต่างๆ โดยมีจุดประสงค์เฉพาะเจาะจงเพื่อเด็ก นิทานยังเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการฝึกทักษะเตรียมพร้อมในการเรียนของเด็กปฐมวัย วัตถุประสงค์ของการเล่านิทานเพื่อการเตรียม ความพร้อมเดเด็กปฐมวัยการฟังนิทานนอกจากจะทำให้เด็กมีความสนุกสนานและผ่อนคลายอารมณ์แล้ว นิทานยังช่วยให้เด็กได้พัฒนาทักษะทางภาษา โดย เฉพาะทักษะการฟัง การพูด การกล้าแสดงออก การคิดและจินตนาการที่กว้างไกล รวมถึงการ พัฒนาคุณลักษณะที่พึงประสงค์ให้กับเด็กจากการฟังนิทานที่มีเนื้อหาสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรมที่ดึงมาจากการเลียนแบบพฤติกรรมของตัวละครในนิทานที่ดีเด็กได้ฟังเด็กจะมี ความเชื่อ ศรัทธา และพร้อมที่จะปฏิบัติตามบทบาทของตัวละครนั้นๆ ซึ่งเป็นธรรมชาติของ เด็กปฐมวัยที่มักจะมีการเรียนรู้พฤติกรรมต่างๆ จากการเลียนแบบบุคคลที่เด็กรักศรัทธาและเชื่อถือ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมของแบนดูรา

จากหลักการและเหตุผลที่กล่าวมาข้างต้นทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะนำนิทานมาเป็นเครื่องมือ ในการปรับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในการเก็บของเล่นโดยใช้กิจกรรมการเล่านิทานของเด็กปฐมวัย 1 อายุ 3-4 ปี เพื่อส่งเสริมระเบียบวินัยให้เด็กมีเจตคติที่ดีต่อการเก็บของเล่นและให้เป็นบุคคลที่มีระเบียบวินัย และพลเมืองที่ดีของประเทศไทยต่อไป

วัตถุประสงค์

เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในการเก็บของเล่นก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทานของเด็กปฐมวัย 1 อายุ 3-4 ปี ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลคลองหลา

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากร/กลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเด็กปฐมวัย ที่กำลังศึกษาอยู่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลคลองหลา อำเภอกลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา จำนวน 3 ห้องเรียน เป็นจำนวน 68 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นเด็กปฐมวัย 1 อายุ 3-4 ปี ในความรับผิดชอบ ที่กำลังศึกษาอยู่ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลคลองหลา อำเภอกลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา จำนวน 1 ห้องเรียน เป็นจำนวน 17 คน การได้มาของกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีเลือกแบบเจาะจง

2. ด้านตัวแปร

ตัวแปรในการวิจัยประกอบด้วย

ตัวแปรอิสระ คือ กิจกรรมการเล่นนิทาน

ตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในการเก็บของเล่น

3. ด้านเนื้อหา การวิจัยนี้ดำเนินการในหน่วยการเรียนรู้ กลางวันกลางคืน

สาระที่ควรรู้ ธรรมชาติรอบตัว ใช้เวลาในการจัดกิจกรรมตามแผนการเรียนรู้ 5 ครั้ง 1 สัปดาห์

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. วินัยในตนเอง หมายถึง ความสามารถในการปฏิบัติตนให้เป็นไปตามข้อตกลง ได้แก่ เก็บของเล่นได้เป็นระเบียบ เก็บของเล่นได้โดยที่ครูไม่ต้องชี้แนะ ช่วยเหลือเพื่อนในการจัดเก็บของเล่น ไม่ส่งเสียงดังขณะเก็บของเล่น จัดเก็บของเล่นเสร็จตามเวลาที่กำหนด

2. นิทาน หมายถึง นิทานสำหรับเด็กปฐมวัย อายุ 3-4 ปี ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับ การปรับพฤติกรรม การเก็บของเล่น จำนวน 5 เรื่อง คือ

1. นิทานเรื่อง “ตุ๊ตะเก็บของเล่นแล้วนะ”
2. นิทานเรื่อง “เก็บเองเก่งจัง”
3. นิทานเรื่อง “พี่น้องเรียนรู้ ของเล่น ของใช้”
4. นิทานเรื่อง “ของเล่นน้อยใจ”
5. นิทานเรื่อง “ตุ๊กตาจำอยู่ไหน”

3. กิจกรรมการเล่นนิทาน หมายถึง การจัดประสบการณ์การเล่นนิทานเพื่อส่งเสริม ความมีวินัยให้กับเด็กในด้านการเก็บของเข้าที่ โดยครูใช้นิทานเล่าให้เด็กฟัง

กรอบแนวคิด

กรอบแนวคิดในการวิจัย พัฒนามาจาก ทฤษฎี การเรียนรู้ตัวแบบ ของ แบนดูรา

(ธีรนุช แสหนาญ, 2550: 64; อ้างอิงมาจาก Bandura, 1977: 3-37) ที่กล่าวว่า การเลียนแบบมีบทบาทสำคัญมากในวัยเด็ก การเลียนแบบเป็นการวางรากฐาน ของบุคลิกภาพ และแบบแผนแห่งพฤติกรรมซึ่งจะมีการพัฒนาต่อไป เด็กๆ จะเริ่มเลียนแบบ ตั้งแต่ในวัยทารก โดยทำตามตัวแบบที่เด็กได้พบเห็นซ้ำๆ อาจเป็นการเลียนแบบตัวเอง หรือ บุคคลอื่นๆ การเลียนแบบนั้นเกิดขึ้นต่อไปทุกๆ ระยะของพัฒนาการ และจะเป็นไปตาม โครงสร้างของประสบการณ์ที่มีอยู่ ซึ่งจะเป็นเครื่องวางแนวทางแห่งการกระทำ และตัดสินใจว่า พฤติกรรมใดของบุคคลใดที่ควรเลียนแบบ เนื่องจากนิทานมีเนื้อเรื่องที่หลากหลาย นักเรียนจะ เข้าใจและเรียนรู้คำศัพท์ใหม่ๆ ใจจดจ่ออยู่กับเรื่องราวที่กำลังดำเนิน

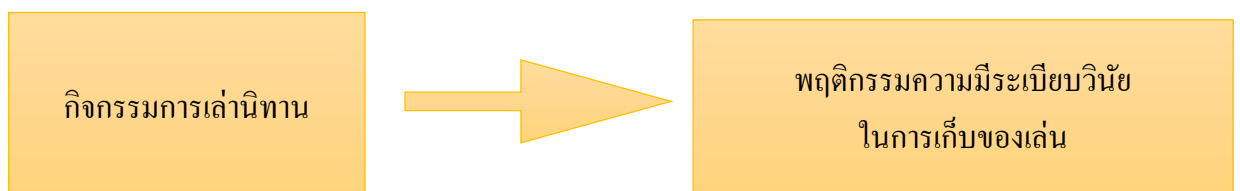
ไปอย่างมีรสชาติด้วยเทคนิค การเล่าที่ผู้เล่าเลือกใช้อย่างเหมาะสม ฟังแล้วนักเรียนสามารถจดจำชื่อ ลักษณะของตัวละครและ มีอารมณ์คล้อยตามเรื่องราวเป็นอย่างดี เป็นการฝึกทักษะการฟัง ขณะที่เล่า นิทานนักเรียนอาจมี คำถามในใจว่า อะไร ทำไม อยู่เสมอ ผู้เล่าควรตอบคำถามนั้นๆ ให้เป็นที่พอใจ อาจเป็นขณะที่ กำลังเล่านิทาน หากไม่เป็นที่ขัดจังหวะการเล่ามากเกินไป หรืออาจจะบอกให้นักเรียน รอนกว่า ครูจะเล่าจบ แสดงว่าเด็กช่างสังเกต ดังนั้น การแก้ไขสงสัยตอบสนองความรู้ นอกจากจะเป็น การ พัฒนาสมองและเพิ่มพูนประสบการณ์ให้กับเด็กมากขึ้นแล้ว ยังเป็นการฝึกการสังเกตให้แก่นักเรียนอีกด้วย เมื่อนิทานเป็นสิ่งที่เด็กชอบเด็กจึงเกิดการเรียนรู้ได้ดี สามารถจดจำ กล่าวแสดงออก และมีแรงจูงใจที่จะเปิดรับพฤติกรรมที่ฟังปรารณา ครูจึงสามารถสอดแทรกสิ่งที่ ต้องการสอนเด็ก หรือเนื้อหาความรู้ต่างๆ ให้กับเด็กตามจุดประสงค์ที่ครูต้องการได้ ทำให้เด็ก สามารถจำได้ดีและ สามารถเชื่อมโยงประสบการณ์ได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน

ปาริชาติ บุญทอง (2555) การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความมีวินัยในตนเองด้วย กิจกรรมการจัดเก็บของเล่น ประชากรคือเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนบ้านหนองฮี (ถาวรวิทยาคม) ปีการศึกษา 2555 จำนวน 1 ห้องเรียน มี 18 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ 1) กิจกรรมการจัดเก็บของเล่น โดยการสร้างแรงจูงใจด้วยนิทานและการแสดงบทบาทสมมติ เพื่อนำไปสู่การสร้างข้อตกลงในการเก็บของเล่น และเสริมแรงด้วยสติ๊กเกอร์รูปหัวใจ นำไปติดที่สมุดเด็กดีซึ่งเด็กได้จัดทำขึ้น เมื่อปฏิบัติตามข้อตกลงได้ครบ 5 วันต่อสัปดาห์ สามารถนำไปแลกสติ๊กเกอร์ที่ตนเองชอบ ได้ 2) แบบสังเกตพฤติกรรมความมีวินัยในตนเองขณะเก็บของเล่นใช้สำหรับสังเกตพฤติกรรมใน ขณะที่เด็กจัดเก็บของเล่น และทำการประเมินให้คะแนนในสมุดเด็กดี ผลการวิจัยเด็กปฐมวัยชั้น อนุบาลปีที่ 1 โรงเรียนชุมชนบ้านหนองฮี (ถาวรวิทยาคม) ปีการศึกษา 2555 มีวินัยในตนเองเพิ่มมากขึ้นตลอด 4 สัปดาห์ จากร้อยละ 50.00 , 55.00 , 70.00 , และ 90.00 ตามลำดับ

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

แผนภาพความสัมพันธ์ของตัวแปร

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีเชิงทดลอง เก็บรวบรวมข้อมูลจากเด็กปฐมวัย 1 อายุ 3-4 ปี ที่กำลังศึกษาภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลคลองหลา อำเภอกลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลา จำนวน 1 ห้องเรียน เป็นจำนวน 17 คน ผู้วิจัยออกแบบการวิจัยโดยใช้แบบแผนการวิจัยแบบกลุ่มเดียว มีการวัดก่อน-หลัง โดยเก็บรวบรวมข้อมูลดังนี้

1. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยทำการสังเกตและบันทึกแบบสังเกตพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในการเก็บของเล่น ก่อนการจัดกิจกรรมการเล่น
2. ผู้วิจัยดำเนินการจัดกิจกรรมการเล่นตามแผนการจัดประสบการณ์กับกลุ่มตัวอย่าง เป็นระยะเวลา 1 สัปดาห์
3. ผู้วิจัยทำการสังเกตและบันทึกแบบสังเกตพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในการเก็บของเล่น หลังการจัดกิจกรรมการเล่นตามแผนการจัดประสบการณ์
4. นำข้อมูลที่ได้จากการทำแบบสังเกตพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในการเก็บของเล่นมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติโดยเปรียบเทียบผลต่างระหว่างก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นตามแผนการจัดประสบการณ์
5. นำข้อมูลที่ได้จากการสังเกตพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในการเก็บของเล่นของเด็กปฐมวัย ไปวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

เครื่องมือวิจัย ได้แก่

1. แผนการจัดประสบการณ์การเล่น ทั้งหมด 5 แผน เนื้อหาสอดคล้องกับการปรับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในการเก็บของเล่น
 - 1.1 แผนการจัดประสบการณ์ครั้งที่ 1 นิทานเรื่อง "ตุ๊ตะเก็บของเล่นแล้วนะ"
 - 1.2 แผนการจัดประสบการณ์ครั้งที่ 2 นิทานเรื่อง "เก็บเองเก่งจัง"
 - 1.3 แผนการจัดประสบการณ์ครั้งที่ 3 นิทานเรื่อง "ผิงน้อยเรียนรู้ ของเล่น ของใช้"
 - 1.4 แผนการจัดประสบการณ์ครั้งที่ 4 นิทานเรื่อง "ของเล่นของใช้"
 - 1.5 แผนการจัดประสบการณ์ครั้งที่ 5 นิทานเรื่อง "ตุ๊กตาจำอยู่ไหน"
2. แบบสังเกตพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในการเก็บของเล่น จำนวน 2 ชุดประกอบด้วย
 - 2.1 แบบสังเกตพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในการเก็บของเล่น (ก่อนการจัดกิจกรรมการเล่น)
 - 2.2 แบบสังเกตพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในการเก็บของเล่น (หลังการจัดกิจกรรมการเล่น)

ขั้นตอนการพัฒนาเครื่องมือ

1. แผนการจัดประสบการณ์การเล่น

แผนการจัดประสบการณ์การเล่น ทั้งหมด 5 แผน เนื้อหาสอดคล้องกับ การปรับพฤติกรรม ความมีระเบียบวินัยใน การเก็บของเล่น โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1.1 ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ตำรา ทฤษฎีต่าง ๆ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการปรับ พฤติกรรมความมีระเบียบวินัยใน การเก็บของเล่น

1.2 สร้างแผนการจัดประสบการณ์การเล่นด้านความมีระเบียบวินัยในการเก็บของเล่น เด็กปฐมวัย 1 อายุ 3-4 ปี ปีการศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลคลองหลา และศึกษาหลักสูตร การศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช 2546 ของกระทรวงศึกษาธิการ เกี่ยวกับวัตถุประสงค์ เนื้อหา สื่อการ เรียนการสอนและการประเมินผลเพื่อนำมาเป็นแนวทางสำหรับผู้วิจัยในการเขียนแผนการจัด ประสบการณ์การเล่นปรับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในการเก็บของเล่น

1.3 สร้างแผนการจัดประสบการณ์การเล่นปรับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยใน การเก็บของเล่น จำนวน 5 แผน

1.4 นำแผนการจัดประสบการณ์การเล่น ปรับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในการ เก็บของเล่น จำนวน 5 แผน ให้ครูปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลคลองหลา จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบ แนะนำ พิจารณาความถูกต้องเหมาะสมในด้านภาษาเนื้อหาที่ใช้

1.5 ปรับปรุงแก้ไข แผนการจัดประสบการณ์การเล่น ปรับพฤติกรรมความมีระเบียบ วินัยในการเก็บของเล่น จำนวน 5 แผน ตามคำแนะนำของครูปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลคลอง หลา

1.6 นำแผนการจัดประสบการณ์การเล่น ปรับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในการ เก็บของเล่น จำนวน 5 แผน ไปทดลองใช้กับเด็กปฐมวัย 1 อายุ 3-4 ปี กำลังศึกษาอยู่ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลคลองหลา จำนวน 17 คน เพื่อดูความเหมาะสมด้านเนื้อหา และภาษาที่ใช้ ตลอดจนข้อบกพร่อง เพื่อนำมาปรับปรุงแก้ไขก่อนที่จะนำไปใช้กับประชากร

2. แบบสังเกตพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในการเก็บของเล่น

โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาข้อมูลจากเอกสาร ตำรา ทฤษฎีต่างๆและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบสังเกต พฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในการเก็บของเล่น

2. สร้างแบบสังเกตพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในการเก็บของเล่น จำนวน 2 ชุด

3. นำแบบสังเกตพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในการเก็บของเล่น ไปทดสอบใช้กับเด็กปฐมวัย 1 อายุ 3-4 ปี ปีการศึกษา 25561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลคลองหลา จำนวน 17 เพื่อปรับความเหมาะสมของแบบสังเกตพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในการเก็บของเล่น

4. ปรับปรุงและสังเกตพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในการเก็บของเล่น ฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้กับประชากร

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือเบื้องต้น

นำแผนการจัดประสบการณ์การเล่นิทาน แบบสังเกตพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในการเก็บของเล่น เสนอต่อครูปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลคลองหลา จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบและให้ข้อเสนอแนะ เพื่อแก้ไขให้ถูกต้องเหมาะสม ได้แก่

1. นางสาวอัญชลี หนูอุไร ครูผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลคลองหลา
2. นางสาวปิยะนุช ชูแก้ว ครูผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลคลองหลา
3. นางสาวศุภกานต์ พรหมพันธ์ ครูผู้ดูแลเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลคลองหลา

กระบวนการเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัย ตามลำดับ ดังนี้

1. ผู้วิจัยทำการสังเกตพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในการเก็บของเล่น ก่อนการจัดกิจกรรมการเล่นิทาน โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในการเก็บของเล่น

2. ผู้วิจัยดำเนินการสอนตามแผนการจัดประสบการณ์การเล่นิทาน ในช่วงกิจกรรมเสริมประสบการณ์ กำหนดไว้เป็นเวลา 1 สัปดาห์ เริ่มจาก วันจันทร์ ที่ 26 พฤศจิกายน 2561 ถึง วันศุกร์ ที่ 30 พฤศจิกายน 2561 ใช้เวลาทำกิจกรรม วันละ 20 นาที

3. ผู้วิจัยทำการสังเกตพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในการเก็บของเล่น หลังการจัดกิจกรรมการเล่นิทาน ตามแผนการจัดประสบการณ์ ในช่วงกิจกรรมเสรี โดยใช้แบบสังเกตพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในการเก็บของเล่น

ตาราง 1.1 กำหนดการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน

ครั้งที่	วัน/เดือน/ปี	เวลา	นิทานเรื่อง
1	วันจันทร์ ที่ 26 พฤศจิกายน 2561	10.00 - 10.20 น.	ตุ๊ตะเก็บของเล่นแล้วนะ
2	วันอังคาร ที่ 27 พฤศจิกายน 2561	10.00 - 10.20 น.	เก็บเองเก่งจัง
3	วันพุธ ที่ 28 พฤศจิกายน 2561	10.00 - 10.20 น.	ผิงน้อยเรียนรู้ของเล่น ของใช้
4	วันพฤหัสบดี ที่ 29 พฤศจิกายน 2561	10.00 - 10.20 น.	ของเล่นน้อยใจ
5	วันศุกร์ ที่ 30 พฤศจิกายน 2561	10.00 - 10.20 น.	ตุ๊กตาจำอยู่ไหน

ระยะเวลาการเก็บข้อมูล

กำหนดการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน รวมทั้งสิ้น 1 สัปดาห์ โดยเริ่มจาก จันทร์ ที่ 26 พฤศจิกายน 2561 ถึง วันศุกร์ ที่ 30 พฤศจิกายน 2561

สถานที่การเก็บข้อมูล

ห้องเรียนชั้นปฐมวัย 1 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลคลองหลา

วิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากแบบสังเกตพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในการเก็บของเล่นของเด็กปฐมวัย ดังนี้

1.ผู้วิจัยได้รวมคะแนนผลการปฏิบัติกิจกรรมด้วยแบบสังเกตพฤติกรรมเด็กเป็นรายบุคคลที่แสดงพฤติกรรมและวัดได้ในแต่ละวัน ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน

2. รวมคะแนนจากแบบสังเกตพฤติกรรมของเด็กแต่ละคนในแต่ละวันให้ครบ 1 สัปดาห์ ก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน

3. แสดงค่าคะแนนจากการปฏิบัติกิจกรรมการจัดเก็บของเล่นใน 1สัปดาห์ ไว้ในตารางเดียวกัน ทั้งก่อนและหลังการจัดกิจกรรม เพื่อให้เห็นความแตกต่างของคะแนนพฤติกรรมที่เป็นผลมาจากการทำให้เด็กมีระเบียบวินัยในการเก็บของเล่น ด้วยกิจกรรมการเล่านิทาน

4.ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วยการนำไปหาค่าสถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และผลต่าง

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

1. ค่าเฉลี่ย (Arithmetic mean) ของคะแนนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน จากกลุ่มตัวอย่าง (ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ, 2543 : 59)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ยของกลุ่ม
 $\sum$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งกลุ่ม
N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

2. ค่าร้อยละ (Percent) ของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ
(จำนวนที่ต้องการหา ÷ จำนวนทั้งหมด) x 100
3. หาคุณภาพของแบบสังเกตพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในการเก็บของเล่น โดยใช้สูตร

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

$$\frac{\sum R}{N}$$

ผลการวิจัย

ในการวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทดลองและการแปลความหมายของการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อให้เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้กำหนดสัญลักษณ์และความหมายดังนี้

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

$\bar{X}$ แทน ค่าคะแนนเฉลี่ย

D แทน ผลต่าง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ข้อมูลพื้นฐานเด็ก ดังแสดงในตาราง 1.2

ใช้สูตร ร้อยละ (Percent)

$$(\text{จำนวนที่ต้องการหา} \div \text{จำนวนทั้งหมด}) \times 100$$

ตาราง 1.2 ข้อมูลพื้นฐานของเด็ก

ข้อมูลพื้นฐาน(เพศ)	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	8	47.06
หญิง	9	52.94
รวม	17	100

จากตาราง 1.2 แสดงให้เห็นว่า เด็กปฐมวัย 1 อายุ 3-4 ปี ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลคลองหลา อำเภอคลองหอยโข่ง จังหวัดสงขลาที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2561 จำนวน 17 คน พบว่าส่วนใหญ่ เป็นเพศหญิง ร้อยละ 52.94 เป็นเพศชาย ร้อยละ 47.06

2. เปรียบเทียบพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในการเล่นก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นิทาน ดังแสดงในตาราง 1.3

ตาราง 1.3 แสดงผลการวิเคราะห์คะแนน ก่อน-หลัง การจัดกิจกรรมการเล่นิทาน

เลขที่เด็ก	คะแนนก่อนจัดกิจกรรมการเล่นิทาน(คะแนนเต็ม 75)	คะแนนหลังจัดกิจกรรมการเล่นิทาน(คะแนนเต็ม 75)	ผลต่าง (D)
1	29	70	41
2	32	71	39
3	46	75	29

4	44	73	29
5	46	72	26
6	39	71	32
7	32	71	39
8	32	71	39
9	46	73	27
10	50	75	25
11	46	73	27
12	50	75	25
13	50	75	25
14	50	75	25
15	46	71	25
16	50	75	25
17	50	75	25
รวม	738	1,241	1,203
ค่าเฉลี่ย	43.41	73	29.59

จากตาราง 1.3 แสดงว่า พฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในการเก็บของเล่นของเด็กปฐมวัย 1 อายุ 3-4 ปี คะแนนเฉลี่ยหลังการจัดกิจกรรมการเล่านิทานสูงกว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนการจัดกิจกรรมการเล่านิทาน แสดงให้เห็นว่าเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเล่านิทานสามารถปรับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในการเก็บของเล่นได้สูงขึ้น

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเล่นิทานเพื่อปรับพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในการเก็บของเล่น ผลการวิจัยตอบวัตถุประสงค์ เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในการเก็บของเล่นก่อนและหลังการจัดกิจกรรมการเล่นิทานของเด็กปฐมวัย 1 อายุ 3-4 ปี ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กตำบลคลองหลา

เด็กปฐมวัยหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเล่นิทานมีพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในการเก็บของเล่น สูงขึ้นเป็นลำดับช่วงเวลาการจัดกิจกรรมทั้ง 17 คนกล่าวคือ วันแรก เด็กปฐมวัยทั้ง 17 คน มีพฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในการเก็บของเล่น คือ จะไม่เก็บของเล่นเข้าที่เดิม เช่น เมื่อเด็กๆ นั่งเล่นตามมุมของเล่นต่างๆ ก็จะไม่เก็บของเล่นไปวางที่เดิม แต่หลังการจัดกิจกรรมการเล่นิทาน พฤติกรรมความมีระเบียบวินัยในการเก็บของเล่น สูงขึ้น เด็กปฐมวัยทั้ง 17 คน สามารถเก็บของเล่นตามมุมบล็อกร มุมดนตรี มุมวิทยาศาสตร์ มุมบทบาทสมมุติ และมุมต่างๆ เก็บอุปกรณ์สิ่งของวางไว้ที่เดิมได้สูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ก่อนปฏิบัติกิจกรรมการเล่นิทาน ควรเตรียมความพร้อมเด็กโดยให้ท่องคำคล้องจองหรือเพลงที่เกี่ยวกับการเก็บของเล่น ซึ่งจะช่วยให้เด็กตื่นตัวและเป็นการเร้าความสนใจเด็กพร้อมที่จะทำกิจกรรม

2. นิทานที่ใช้ในการทำกิจกรรมการเล่นิทานแต่ละครั้งไม่ควรมีเนื้อหาที่ยาวเกินไปและต้องเป็นนิทานที่มีภาษาที่เด็กเข้าใจง่าย ตัวละครไม่เยอะเกินไป เพราะเด็กวัยนี้มีระยะความสนใจสั้นมาก กิจกรรมการเล่นิทานที่จะจัดทำควรมีความหลากหลายสนุกตื่นเต้นสอดแทรกความรู้ ให้แก่เด็กตลอดจนการใช้คำถามกระตุ้นให้เด็กคิดและชมเชยเพื่อให้เด็กเกิดกำลังใจในการทำกิจกรรมครั้งต่อไป

3. สถาบันต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนการสอน รวมถึงผู้ปกครองควรให้ความสำคัญกับวินัยในการเก็บของเล่น เพื่อจะได้ช่วยกันส่งเสริมและพัฒนาด้านวินัยในการเก็บของเล่นให้ดียิ่งขึ้นต่อไป

4. ปัญหาในเรื่องการทดลองที่บางวันเด็กขาดเรียน ทำให้เด็กกลุ่มตัวอย่างที่ขาดเรียนไม่ได้รับการทดลองที่ต่อเนื่อง ซึ่งอาจทำให้เด็กไม่ได้รับการพัฒนาส่งเสริมไปในแนวทางหรือรูปแบบที่ผู้วิจัยได้กำหนดไว้

รายการอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยพุทธศักราช .กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ คุรุสภา.
กิตติวดี - อัญญมณี บุญซื่อ. (2549). สอนภาษาอย่างไรให้ลูกเก่ง . กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์สาราเด็ก.
กรมวิชาการ. (2542). แนวการจัดกิจกรรมเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะ ดี เก่ง มีสุข.เอกสารรายงาน
การวิจัยทางการศึกษา. กระทรวงศึกษาธิการ.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2547). คู่มือเลี้ยงลูกวัยอนุบาล ให้เก่ง ฉลาด เป็นคนดีมีคุณภาพ.กรุงเทพฯ :
สำนักพิมพ์สนุกอ่าน.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2547). การศึกษาสำหรับผู้ปกครองของเด็กปฐมวัย. เอกสารคำสอนสาขาวิชา
การศึกษาปฐมวัย.กรุงเทพฯ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เกริก ยूनพันธ์. (2540). การเล่นเกม.กรุงเทพฯ : ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- จินดา น้ำเจริญ. (2540). การศึกษาความมีวินัยในตนเองด้านสิ่งแวดล้อมของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัด
กิจกรรมเสริมลักษณะนิสัย แบบวางแผน ปฏิบัติ และทบทวน.ปริญญาานิพนธ์ศึกษาศาสตร์
มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- พฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

ภาคผนวก

แผนการจัดประสบการณ์ (ครั้งที่ 1)

สาระการเรียนรู้

ธรรมชาติรอบตัว

ภาคเรียนที่ 2

ชื่อหน่วยการเรียนรู้

นิทานเรื่อง ตุ๊ตะเก็บของเล่นแล้วนะ

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ วันที่ 26 พฤศจิกายน พ.ศ. 2561 เวลา 20 นาที

สาระสำคัญ

การที่เด็กๆ ช่วยกันเก็บสิ่งของต่างๆ ช่วยพ่อแม่ทำงานบ้าน ช่วยเก็บขยะในโรงเรียน
การรักษาระเบียบวินัย การเข้าแถวมีระเบียบ การปฏิบัติตามคำสั่งต่างๆ ได้

จุดประสงค์

- 1.เพื่อให้เด็กเก็บของเล่นได้มากขึ้น
- 2.เพื่อให้เด็กมีระเบียบในการเก็บของเล่น
- 3.นักเรียนสามารถปฏิบัติตามกฎ กติกา ข้อตกลงได้

สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้

- การเก็บของเล่นตามมุมต่างๆ
- วินัยในการเก็บของเล่น

ประสบการณ์สำคัญ

ด้านร่างกาย	1.การเล่นเครื่องเล่นสัมผัส
ด้านอารมณ์-จิตใจ	2.การเล่นรายบุคคล การเล่นเป็นกลุ่ม
ด้านสังคม	3.การเล่นและการทำงานร่วมกับผู้อื่น
ด้านสติปัญญา	4. การแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็น

วิธีการดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

ครูสนทนากับเด็กนักเรียนเกี่ยวกับของเล่นของเด็กๆ โดยใช้คำถามนำดังนี้ “เด็กๆคะที่บ้านของ
เด็กๆ มีของเล่นอะไรบ้าง” “แล้วเด็กๆชอบเล่นของเล่นชิ้นไหนมากที่สุดคะ” เมื่อนักเรียนตอบ ครูให้
เด็กๆดูนิทานที่มีตุ๊ตะคลุมปิดอยู่ โดยคุณครูให้เด็กๆทายว่าได้ตุ๊ตะคลุมนี้มีอะไรซ่อนอยู่ เมื่อเด็กๆตอบครู
เฉลยให้เด็กดูแล้วคุณครูบอกเด็กว่า วันนี้คุณครูมีนิทานมาเล่าให้เด็กๆฟังด้วย ถ้าเด็กๆอยากฟังให้เด็ก
ปรบมือ 3 ครั้ง แล้วนั่งสมาธิ และครูให้เด็กๆค่อยๆ ลืมตา

ขั้นตอน

- 1.ครูให้เด็กนั่งสมาธิ ครูให้เด็กปรบมือ 3 ครั้ง
- 2.ครูนำนิทานเรื่อง”ตุ๊ตะเกียบของเล่นแล้วนะ”มาเล่าให้เด็กๆ ได้ฟังกัน

ขั้นสรุป

- 1.นักเรียนและครูร่วมกันสรุปเนื้อหาจากการฟังนิทาน

สื่อและแหล่งเรียนรู้

- นิทานเรื่อง”ตุ๊ตะเกียบของเล่นแล้วนะ”
- ผ้าคลุม

การประเมินผล

- 1.สังเกตนักเรียนจากการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็น
- 2.สังเกตนักเรียนจากการปฏิบัติตามข้อตกลง

แผนการจัดประสบการณ์ (ครั้งที่ 2)

สาระการเรียนรู้

ธรรมชาติรอบตัว

ภาคเรียนที่ 2

ชื่อหน่วยการเรียนรู้

นิทานเรื่อง “ เก็บเองเก่งจัง”

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ วันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2561 เวลา 20 นาที

สาระสำคัญ

การที่เด็กๆช่วยกันเก็บของเล่นตามมุมต่างๆที่ตนเองเล่นแล้วไปเก็บไว้ที่เดิม

จุดประสงค์

- 1.เพื่อให้เด็กเก็บของเล่นได้มากขึ้น
- 2.เพื่อให้เด็กมีระเบียบในการเก็บของเล่น
- 3.นักเรียนสามารถปฏิบัติตามกฎ กติกา ข้อตกลงได้

สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้

- การเก็บของเล่นตามมุมต่างๆ
- วินัยในการเก็บของเล่น

ประสบการณ์สำคัญ

ด้านร่างกาย	1.การเล่นเครื่องเล่นสัมผัส
ด้านอารมณ์-จิตใจ	2.การเล่นรายบุคคล การเล่นเป็นกลุ่ม
ด้านสังคม	3.การเล่นและการทำงานร่วมกับผู้อื่น
ด้านสติปัญญา	4. การแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็น

วิธีการดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

1. ครูสนทนากับเด็กนักเรียนเกี่ยวกับของเล่นของเด็กๆ โดยใช้คำถามนำดังนี้ “เด็กๆคะที่บ้านของเพื่อนๆ มีของเล่นอะไรบ้าง” ใครชอบเล่นของเล่นอะไรบ้าง เมื่อนักเรียนตอบ ครูให้เด็กๆดูหุ่นนิ้วมือคุณครูมีนิทานมาเล่าให้เด็กๆฟัง 1 เรื่อง โดยคุณครูใช้หุ่นมือในการเล่านิทาน ถ้าเด็กๆอยากฟังให้เด็กนั่งสมาธิ แล้วครูอนุญาตให้เด็กๆค่อยๆ ลืมตา

ขั้นตอน

- 1.ครูให้เด็กนั่งสมาธิ ครูให้เด็กปรบมือ 3 ครั้ง
- 2.ครูนำนิทานเรื่อง”เก็บเองเก่งจัง”มาเล่าให้เด็กๆ ฟัง โดยใช้หุ่นมือ

ขั้นสรุป

- 1.นักเรียนและครูร่วมกันสรุปเนื้อหาจากการฟังนิทาน

สื่อและแหล่งเรียนรู้

- นิทานเรื่อง”เก็บเองเก่งจัง”
- หุ่นมือ

การประเมินผล

- 1.สังเกตนักเรียนจากการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็น
- 2.สังเกตนักเรียนจากการปฏิบัติตามข้อตกลง

แผนการจัดประสบการณ์ (ครั้งที่ 3)

สาระการเรียนรู้

ธรรมชาติรอบตัว

ภาคเรียนที่ 2

ชื่อหน่วยการเรียนรู้

นิทานเรื่อง “ผีน้อยเรียนรู้ ของเล่น ของใช้”

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ วันที่ 28 พฤศจิกายน พ.ศ. 2561 เวลา 20 นาที

สาระสำคัญ

การที่เด็กๆ ช่วยกันเก็บสิ่งของต่างๆ ของตัวเอง กับเก็บที่นอนของตัวเองได้ การเก็บของเล่นอย่างเรียบร้อย

จุดประสงค์

1. เพื่อให้เด็กเก็บของเล่นได้มากขึ้น
2. เพื่อให้เด็กมีระเบียบในการเก็บของเข้าที่
3. นักเรียนสามารถปฏิบัติตามกฎ กติกา ข้อตกลงได้

สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้

- การเก็บของเข้าที่ตามมุมต่างๆ
- วินัยในการเก็บของเข้าที่

ประสบการณ์สำคัญ

ด้านร่างกาย	1. การเล่นเครื่องเล่นสัมผัส
ด้านอารมณ์-จิตใจ	2. การเล่นรายบุคคล การเล่นเป็นกลุ่ม
ด้านสังคม	3. การเล่นและการทำงานร่วมกับผู้อื่น
ด้านสติปัญญา	4. การแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็น

วิธีการดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

ครูสนทนากับเด็กนักเรียนเกี่ยวกับของเล่น ของใช้ ของเด็กๆ โดยใช้คำถามนำดังนี้ “เด็กๆคะ เด็กๆคิดว่าตัวเองมีวินัยไหมคะ” ถ้ามีให้เด็กๆยกตัวอย่างวินัยที่ตนเองมีมาคนละ 1 ข้อค่ะ ครูให้เด็กๆตอบ เมื่อนักเรียนตอบเสร็จแล้วครูบอกเด็กๆว่า มีหุ่นมือกับนิทาน วันนี้คุณครูมีนิทานมาเล่าให้เด็กๆฟังด้วย ถ้าเด็กๆอยากฟังให้เด็กปรบมือ 3 ครั้ง แล้วนั่งสมาธิ และครูอนุญาตให้เด็กๆค่อยๆ ลืมตา

ขั้นสอน

1. ครูให้เด็กนั่งสมาธิ ครูให้เด็กปรบมือ 3 ครั้ง
2. ครูนำนิทานเรื่อง “ผีน้อยเรียนรู้ ของเล่น ของใช้” มาเล่าให้เด็กๆได้ฟังกัน

ขั้นสรุป

- 1.นักเรียนและครูร่วมกันสรุปเนื้อหาจากการฟังนิทาน

สื่อและแหล่งเรียนรู้

1. นิทานเรื่อง ผีงน้อยเรียนรู้ ของเล่น ของใช้
- 2.หุ่นมือ

การประเมินผล

- 1.สังเกตนักเรียนจากการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็น
- 2.สังเกตนักเรียนจากการปฏิบัติตามข้อตกลง

แผนการจัดประสบการณ์การ (ครั้งที่ 4)

สาระการเรียนรู้

ธรรมชาติรอบตัว

ภาคเรียนที่ 2

ชื่อหน่วยการเรียนรู้

นิทานเรื่อง “ของเล่นน้อยใจ”

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ วันที่ 29 พฤศจิกายน พ.ศ. 2561 เวลา 20 นาที

สาระสำคัญ

การที่เด็กๆ ช่วยกันเก็บสิ่งของต่างๆ ของตัวเอง การเก็บของเล่นอย่างเรียบร้อย

จุดประสงค์

1. เพื่อให้เด็กเก็บของเล่นได้มากขึ้น
2. เพื่อให้เด็กมีระเบียบในการเก็บของเล่น
3. นักเรียนสามารถปฏิบัติตามกฎ กติกา ข้อตกลงได้

สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้

- การเก็บของเข้าที่ตามมุมต่างๆ
- วินัยในการเก็บของเล่น

ประสบการณ์สำคัญ

ด้านร่างกาย	1. การเล่นเครื่องเล่นสัมผัส
ด้านอารมณ์-จิตใจ	2. การเล่นรายบุคคล การเล่นเป็นกลุ่ม
ด้านสังคม	3. การเล่นและการทำงานร่วมกับผู้อื่น
ด้านสติปัญญา	4. การแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็น

วิธีการดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

ครูสนทนากับเด็กนักเรียนเกี่ยวกับของเล่นของเด็กๆ โดยใช้คำถามนำดังนี้ “เด็กๆคะเด็กๆ เมื่อเด็กๆ เล่นของเล่นเสร็จแล้วเด็กๆ จะรีบเก็บของเล่นทันทีหรือว่าเด็กๆ จะวางของเล่นไว้ก่อนแล้วค่อยกลับมาเก็บใหม่” ครูให้เด็กๆ ตอบ เมื่อนักเรียนตอบเสร็จแล้วครูบอกเด็กๆ ว่า มีหุ่นมือกับนิทาน วันนี้คุณครูมีนิทานมาเล่าให้เด็กๆ ฟังด้วย ถ้าเด็กๆ อยากฟังให้เด็กปรบมือ 3 ครั้ง แล้วนั่งสมาธิ และครูอนุญาตให้เด็กๆ ค่อยๆ ลืมตา

ขั้นตอน

- 1.ครูให้เด็กนั่งสมาธิ ครูให้เด็กปรบมือ 3 ครั้ง
- 2.ครูนำนิทานเรื่องของเล่นน้อยใจ มาเล่าให้เด็กๆ ได้ฟังกัน

ขั้นสรุป

- 1.นักเรียนและครูร่วมกันสรุปเนื้อหาจากการฟังนิทาน

สื่อและแหล่งเรียนรู้

-นิทานเรื่อง”ของเล่นน้อยใจ”

-หุ่นมือ

แผนการจัดประสบการณ์ (ครั้งที่ 5)

สาระการ ธรรมชาติรอบตัว

ภาคเรียนที่ 2

ชื่อหน่วยการเรียนรู้ นิทานเรื่อง “ตุ๊กตาจ๋าอยู่ไหน”

กิจกรรมเสริมประสบการณ์ วันที่ 30 พฤศจิกายน พ.ศ. 2561 เวลา 20 นาที

สาระสำคัญ

การที่เด็กๆช่วยกันเก็บสิ่งของต่างๆของตัวเอง การเก็บของเล่นอย่างเรียบร้อย

จุดประสงค์

- 1.เพื่อให้เด็กเก็บของเล่นได้มากขึ้น
- 2.เพื่อให้เด็กมีระเบียบในการเก็บของเข้าที่
- 3.เพื่อให้เด็กสามารถปฏิบัติตามกฎ กติกา ข้อตกลงได้

สาระการเรียนรู้

สาระการเรียนรู้

- การเก็บของเข้าที่ตามมุมต่างๆ
- วินัยในการเก็บของเข้าที่

ประสบการณ์สำคัญ

ด้านร่างกาย

1.การเล่นเครื่องเล่นสัมผัส

ด้านอารมณ์ จิตใจ

2.การเล่นรายบุคคล การเล่นเป็นกลุ่ม

ด้านสังคม

3.การเล่นและการทำงานร่วมกับผู้อื่น

ด้านสติปัญญา

4. การแลกเปลี่ยนแสดงความคิดเห็น

วิธีการดำเนินกิจกรรม

ขั้นนำ

ครูให้เด็กดูกล่องใบหนึ่ง โดยคุณครูให้เด็กๆทายว่าในกล่องนี้มีอะไรซ่อนอยู่ เมื่อเด็กๆตอบครูเฉลยให้เด็กดู โดยให้เด็กออกมาหยิบของจากในกล่องให้เพื่อนดู ครูบอกเด็กๆว่า มีหุ่นมือกับนิทานที่หยิบออกมาจากกล่อง แล้วคุณครูบอกเด็กๆว่า วันนี้คุณครูมีนิทานมาแล้วให้เด็กๆฟังด้วย ถ้าเด็กๆอยากฟังให้เด็กปรบมือแบบ 2 ครั้ง แล้วนั่งสมาธิ และครูอนุญาตให้เด็กๆค่อยๆ ลืมตา

ขั้นสอน

- 1.ครูให้เด็กนั่งสมาธิ ครูให้เด็กปรบมือ 2 ครั้ง
- 2.ครูนำนิทานเรื่อง “ตุ๊กตาจ๋าอยู่ไหน” มาเล่าให้เด็กๆได้ฟังกัน

ขั้นสรุป

1.นักเรียนและครูร่วมกันสรุปเนื้อหาจากการฟังนิทาน

สื่อและแหล่งเรียนรู้

- นิทานเรื่อง“ตุ๊กตาจ๋าอยู่ไหน”
- กล้อง
- หุ่นมือ

การประเมินผล

- 1.สังเกตนักเรียนจากการตอบคำถามและการแสดงความคิดเห็น
- 2.สังเกตนักเรียนจากการปฏิบัติตามข้อตกลง

นิทานเรื่อง ตุ๊ตะเก็บของเล่นแล้วนะ

เรื่อง นิภาพัชร์ ปิ่นสุวรรณ คมสัน สินสุขภักดิ์
ภาพ ชัยนันทน์ ฉัพพรรณรังสี
สำนักพิมพ์ ทองเกษม
เนื้อเรื่อง

วันนี้เป็นวันอาทิตย์ ตุ๊ตะนั่งคิดเล่นอะไรดีนะ รีบทำการบ้านให้เสร็จ กวาดบ้านถูเช็ดช่วยแม่ซักผ้า “แม่ครับ ตุ๊ตะทำการบ้านเสร็จแล้วนะครับ เดี่ยวตุ๊ตะช่วยแม่ตากผ้าไหมครับ ได้มั๊ยครับแม่” “อ้อได้ซิจ๊ะ” ช่วยพอร์ดน้ำต้นไม้ ดอกไม้มากมาย สวยงามนักหนา “พ่อครับตุ๊ตะขอรดน้ำต้นไม้เองนะครับ”

เสร็จแล้วได้เวลาเล่น จึงรีบไปเข็นตะกร้าออกมา ของเล่นมีตั้งมากมาย ตุ๊กตาหลากหลายหยอดกระปุกชื้อมา จีจี้ชวนเล่นขายของ มาเล่นกับน้องเถอะนะพี่จ๋า “พี่ตุ๊ตะมาเล่นขายของเป็นเพื่อนน้องหน่อยได้มั๊ยคะ” ตุ๊ตะเพลิดเพลินสนุกสนาน เล่นกันอยู่นานเปลี่ยนบ้างดีกว่า ตุ๊ตะให้น้องช่วยต่อ รูปโดโนเสาร์ ช่วยฝึกสายตา การ์ดสะสมก็สนุก ตุ๊ตะมีความสุข หัวเราะ ฮา ฮา ฮา จากนั้นไม่ทันรีรอ เล่นบล็อกตัวต่อสนุกหรรษา แม่ถือขนมมาให้ ของเล่นมากมาย กระจายกวาดตา “เอาจะลูกๆ ขนมมาแล้วจ๊ะ มากินกันเร็ว” “ลูกจ๊ะของเล่นพวกนี้ เล่นเสร็จมันขมขี้ เก็บใส่ตะกร้า ลูกๆจะพอหนูเล่นของเล่นเสร็จแล้ว หนูเก็บใส่ตะกร้าให้เรียบร้อยด้วยนะคะ” แม่มีสติ๊กเกอร์ให้ มาแลกกันมั๊ยเก็บของเล่นทุกครา ทำดีแม่มีรางวัล สองคนช่วยกัน เก็บของเล่นไม่ช้า เก็บครบเจ็ดดวงเมื่อไร เทียวสวนสนุกมั๊ย พ่อแม่จะพา ตุ๊ตะรับปากจัดแจง เล่นเสร็จออกแรงทำตามแม่ว่า

หลังจากนั้นมาหนึ่งเดือน ตุ๊ตะรีบเตือน “แม่จ๋าแม่จ๋า ผมเก็บของเล่นทุกครั้ง” ครบเจ็ดเร็วจัง ไปเทียวลันลา พ่อแม่ยิ้มอย่างภูมิใจ ลูกมีระเบียบได้ บ้านดูชื่นตา จึงพาสองคนไปเทียว สวนสนุกนานเชียว เบิกบานถ้วนหน้า

นิทานเรื่อง “เก็บเองเก่งจัง”

เรื่อง: สองขา
ภาพ: หัวหยิก
ประเภท: หนังสือภาพคำกลอน
สำนักพิมพ์: พาส แอท คิดส์, สนพ.
เนื้อเรื่อง

เก็บของ เก็บของ ลงกล่อง เก็บของใส่กระป๋อง ช่วยเก็บเร็วพลัน
เก็บตรงนี้ เก็บตรงนั้น เราช่วยกัน เก็บทุกวันสะอาดตา
เก็บของ เก็บของ ที่เห็น เราเก็บของเล่น เก็บเสื้อ เก็บผ้า
เก็บหนังสือ เก็บเกม เก็บตุ๊กตา เก็บทุกเวลา เล่นเสร็จเก็บดี
เก็บของ ชื่นเล็ก ชื่นใหญ่ ของเก่าของใหม่ เก็บให้เข้าที่
เก็บกัน เก็บกัน เดี่ยวนี้ เก็บแล้วเรามี ที่เล่นกว้างเอย

นิทานเรื่อง ผีน้อยเรียนรู้ ของเล่น ของใช้

เรื่อง ลาวลย์ โกสุมาร
ภาพ นพพร ยิ้มแย้ม, นพพร ยิ้มแย้ม
ปี พ.ศ. 2545
เนื้อเรื่อง

สิ่งของเหล่านี้ สวยดีงามเด่น มีทั้งของเล่น และเป็นของใช้ มาแยกประเภท สังเกตจำไว้ ยาม
เล่น เล่นได้ ยามใช้ ใช้ดี ตักตาของเล่น สวยเด่นกว่าใคร หลับตาก็ได้ น่ารักจริงจริง
ของเล่นหุ่นยนต์ น่าสนใจกว่า ถูกใจลืลา ทำท่าแปลงร่าง ลูกบอลของเล่น สีเด่นสวยสด เล่นกันได้หมด
เด็กหญิง เด็กชาย ของเล่นรถลาก สนุกมากจริงจริง เด็กชายพาวัง เด็กหญิงไล่ตาม ของเล่นรถไฟ วิ่ง
แล่นไปตามราง ฉีกฉีกตลอดทาง เล่นอย่างสบายใจ เครื่องบินของเล่น ลอยเด่นเห็นฟ้า บินไปบินมา
ร่อนถลาขึ้นลง เรือรบของเล่น แปลกเด่นไม่เหมือนใคร ลำไหนแล่นไว ชอบใจไซโย ปลาตะเพียนของ
เล่น เป็นของพื้นบ้าน ไบมะพร้าวมาสาน แกว่งไกวสนุกดี ของเล่นของเรา ต้องเฝ้ารักษา เล่นเสร็จ
นำมา เก็บไว้ที่เดิม จานเป็นของใช้ ไว้ใส่อาหาร ยามรับประทานอาหาร ใช้จานใส่กิน ช้อนเป็นของใช้ ไว้ตัก
อาหาร ยามรับประทานอาหาร ใช้ช้อนตักกิน แก้วเป็นของใช้ ไว้ใส่น้ำดื่ม ไม่ให้ใครยืมต้องมีส่วนตัว
แปรงสีฟัน ของใช้ ยาสีฟันใส่บน แปรงฟันทุกคน ฟันสวยแข็งแรง หวีเป็นของใช้ ไว้สำหรับหวี ผม
เรียบดูดี หวีผมทุกคน หมอนเป็นของใช้ ไว้สำหรับหนุน อย่าให้มีฝุ่นยามหนุนหลับสบาย
ผ้าห่มของใช้ ไว้ห่มตอนนอน ยามหลับพักผ่อน ห่มนอนอุ่นสบาย ถุงเท้าของใช้ ไว้สวมที่เท้า สะอาด
ตัวเรา ถุงเท้าป้องกัน รองเท้า ของใช้ สวมไปโน่นนี่ รองเท้าคู่นี้ แสนดีนุ่มสบาย ของใช้ทั้งหลาย หญิง
ชายเด็กดีใช้ถูกวิธี เรานี้ปลอดภัย

นิทานเรื่อง ของเล่นน้อยใจ

เนื้อเรื่อง

ณ มุมหนึ่งในห้อง ของเล่นของเด็กชายกอล์ฟ ของเล่นต่างๆ กำลังนั่งคุยกัน

“วันนั้นหนูกอล์ฟใช้ฉันทันกว้างใส่แมวเหมียว ฉันก็เลยตกลงไปในบ่อโคลน คุณแม่ต้องเก็บไปล้าง”

“หุ่นยนต์อย่างฉัน ก็โดนจับแยกแขนขา คนละทางฉันเจ็บปวดเลย”

“ส่วนเครื่องบินอย่างฉัน โดนกอล์ฟไหลตามจนหัก ฉันบินไปไหนไม่ได้อีกแล้ว”

“อยากบอกว่าพวกเรานี่ ของเล่นก็มีหัวใจ อยากตะขวงปายังไง เราไม่เคยโกรธเจ้านาย” เราจะทำยังงัยดีนะ ที่จะให้หนูกอล์ฟรักพวกเราบ้าง “ฉันรู้แล้วละ ทุกคนเอียงหูมาซิ ฉันจะบอกให้” แล้วบรรดาเหล่าของเล่น ก็ประชุมวางแผนกัน

เช้าวันต่อมา กอล์ฟเดินเข้ามาในห้องของเล่น “วันนี้เราเอาลูกบอลมาขว้างใส่แมวเหมียว อีกทีว่า ลูกบอลอยู่ไหนนะ ออ อยู่นี่เอง” เมื่อกอล์ฟจะเดินไปหยิบลูกบอล ทันใดนั้น “ลูกบอลกลมๆ จะกลิ้งๆ ไป กลิ้งหนีเจ้านายไม่ให้เล่นเรา” “ลูกบอลของฉันจะหนีไปไหน กลับมานะ” กอล์ฟจะเดินไปหยิบหุ่นยนต์ ทันใดนั้น “หุ่นยนต์ เดิน เดิน เดิน เดิน ไปให้ไกล เดินหนีเจ้านาย ไม่ให้เล่นเรา” “เราไม่เล่นหุ่นยนต์ก็ได้ เล่นอย่างอื่นดีกว่า” เมื่อกอล์ฟจะเดินไปหยิบเครื่องบินทันใดนั้น “เครื่องบิน บิน บิน บิน ไป ไกล ไกล บินหนีเจ้านายไม่ให้เล่นเรา” “เครื่องบินของฉัน จะหนีไปไหนกลับมานะ” แต่ไม่ว่ากอล์ฟจะเดินไปหาของเล่นอันไหน ของเล่นก็จะพากันหนีกอล์ฟไม่ให้เล่น “ฮือ ทำไม ไม่มีใครให้หนูกอล์ฟเล่นของเล่นเลย แล้วหนูกอล์ฟต้องทำยังงัยละ ของเล่นจำหนูกอล์ฟขอโทษกลับมาหาหนูกอล์ฟเถอะนะ” “กอล์ฟหยุดร้องไห้เถอะนะ พวกเราจะให้หนูกอล์ฟเล่นเหมือนเดิม” ของเล่นอย่างพวกเรา คงมีความสุขมากมาย เจ้านายรักและดูแล เล่นแล้วเก็บเข้าที่เดิม หนูกอล์ฟสัญญาว่าต่อไป “หนูกอล์ฟจะไม่รังแกพวกเธออีก เล่นแล้วจะเก็บเข้าที่” เพราะหนูกอล์ฟไม่อยากจะให้ของเล่นน้อยใจ แล้วหนีไปอีก “พวกเราแค่น้อยใจ แต่ตอนนี้เราหายแล้วละ” เพราะต่อไปหนูกอล์ฟจะเป็นเด็กดีและรักพวกเรามากกว่าเดิมนะซิ ตั้งแต่นั้นมาหนูกอล์ฟก็เล่นของเล่นอย่างระมัดระวัง และเก็บเข้าที่เรียบร้อยของเล่นเหล่านั้นจึงอยู่เป็นเพื่อนเล่นกับกอล์ฟอย่างสนุกสนานและยาวนาน

นิทานเรื่อง “ตุ๊กตาจำ.อยู่ไหน”

เรื่อง นางสาวศิริวรรณ สืบาง (ครูแนน)

เนื้อเรื่อง

จ๊อบแจงเป็นเด็กผู้หญิงหน้าตาน่ารัก จ๊อบแจงชอบเล่นของเล่น แต่เล่นของเล่นแล้วไม่ยอมเก็บของเล่น ทำให้คุณแม่ต้องคอยเตือนบ่อยๆ

แม่ : จ๊อบแจง! เล่นเสร็จแล้วเก็บของเล่นเข้าที่ด้วยนะจ๊ะ..

จ๊อบแจง : ค่ะแม่

จ๊อบแจงรับคำและเก็บของเล่นเมื่อแม่เตือน แต่ถ้าแม่ไม่เห็นและไม่เตือนจ๊อบแจงก็ไม่ยอมเก็บ

จ๊อบแจง : แม่ไม่อยู่เราไม่เก็บคงไม่เป็นไรหรอก เดี่ยวก็กลับมาเล่นอีก จ๊อบแจงมีตุ๊กตาที่น่ารักตัวหนึ่ง เวลาไปไหนมาไหนจ๊อบแจงก็จะอุ้มตุ๊กตาดำนี้ไปด้วย วันนี้ก็เช่นกันคุณแม่ไม่อยู่บ้าน จ๊อบแจงเล่นของเล่นแล้วไม่ยอมเก็บ และอุ้มตุ๊กตาไปเดินเล่นที่สวนหลังบ้าน

จ๊อบแจง : ตุ๊กตาจำ.. ตุ๊กตาที่น่ารัก จ๊อบแจงรักตุ๊กตาจำ..ที่สุดเลย เราไปเดินเล่นด้วยกันนะ

จ๊อบแจงพาตุ๊กตาดำน้อยเดินเล่นในสวนจนเหนื่อย จึงพาตุ๊กตามานั่งพักที่ได้ต้นไม้ใหญ่และเปลือกลับ

ไป ส่วนตุ๊กตาดำน้อย เมื่อเห็นจ๊อบแจงกลับก็ออกเดินเที่ยวเล่น

ตุ๊กตา : จ๊อบแจงๆ ตื่นๆ กลับซะแล้ว จ๊อบแจงจำไปเที่ยว เดี่ยวเดี๋ยวจะกลับมา จ๊อบแจงหลับตา พาให้ฝัน ตื่น จากนั้นตุ๊กตาดำน้อยก็ออกเดินเที่ยวเล่นอย่างสนุกสนาน และในขณะนั้นตุ๊กตาก็ได้พบกับมด ตะนอยกำลังช่วยกันขนอาหารเพื่อกลับรัง เดินต่อแถวกันไป ตุ๊กตาดำน้อยเกิดความสงสัยจึงเข้าไปหาและร้องทักว่า

ตุ๊กตา : พี่มดตะนอยตัวจ้อย ท่านทำอะไร จะเก็บเศษผลไม้ ไปทำไมกัน?

มด 1 : ตุ๊กตาจำ.. ท้องฟ้ามันไซ้ จะตกมาเสียเมื่อไร ก็ไม่รู้เลย

มด 2 : เราสามพี่น้อง จึงต้องรีบหา อาหารและยา ไปหุงยามากมาย

มด 3 : เอาไว้สร้างบ้าน ป้องกันอันตราย เมื่อยามมีภัย จะได้ใช้มัน

ตุ๊กตา : พี่มดตะนอย ขอตุ๊กตาน้อยช่วยได้ไหม ตุ๊กตาน้อยอยากไป เก็บผลไม้ช่วยพี่ และอีกอย่าง อยากช่วยจ๊อบแรงคนดี ให้รู้หน้าที่ ของคนที่ควรทำ.. มดตะนอยอนุญาตให้ตุ๊กตาไปที่บ้าน เมื่อไปถึงที่บ้านของมดตะนอย

ตุ๊กตา : โอ้โห.. ทำไมบ้านพี่มดตะนอยน่าอยู่จังเลย บ้านของมดตะนอยสะอาดน่าอยู่ ไม่เหมือนบ้านของจ๊อบแรงที่มีแต่ของเล่นวางเต็มไปหมดเลย ตุ๊กตาน้อยเริ่มคิดว่าจะช่วยจ๊อบแรงได้อย่างไร เมื่อคิดได้แล้วตุ๊กตาน้อยเลยขอบุญมดตะนอยที่ช่วยให้คิดได้ และถามมดตะนอยกลับบ้าน ส่วนจ๊อบแรงเมื่อตื่นขึ้นมาไม่เห็นตุ๊กตาก็ตกใจ รีบวิ่งตามหาตุ๊กตาทันที

จ๊อบแรง : ตุ๊กตาจ้า.. ตุ๊กตาอยู่ไหน รีบมาไวไว จะได้เล่นกัน จ๊อบแรงทั้งวิ่งตามหา ร้องตะโกนเรียกหาตุ๊กตา และไปพบกับนกน้อยตัวหนึ่ง

จ๊อบแรง : นกน้อยจ้า... เห็นตุ๊กตาไหม ตุ๊กตาอยู่ไหน บอกให้รู้ที..

นกน้อย : ฉันมัวเที่ยวเล่น บินเล่นเพลินไป ตุ๊กตาอยู่ไหน ฉันไม่รู้ซี

จ๊อบแรงวิ่งตามหาต่อไป ไปเจอกระต่าย

จ๊อบแรง : กระต่ายจ้า...เห็นตุ๊กตาไหม ตุ๊กตาอยู่ไหน บอกให้รู้ที..

กระต่าย : จ๊อบแรงจ้า.. ฉันมันกินหญ้า ตุ๊กตาอยู่ไหน ฉันไม่รู้ซี

จ๊อบแรงวิ่งไปเจอแม่ไก่

จ๊อบแรง : แม่ไก่จ้า...เห็นตุ๊กตาไหม ตุ๊กตาอยู่ไหน บอกให้รู้ที..

แม่ไก่ : ฉันมันคุ้ยหา อาหารเพลินไป ตุ๊กตาอยู่ไหน ฉันไม่รู้ซี

จ๊อบแรงรู้สึกเสียใจมาก ที่ตัวเองหาตุ๊กตาไม่เจอ จ๊อบแรงนั่งร้องไห้

จ๊อบแรง : ฮือๆๆๆ เป็นเพราะจ๊อบแรงไม่ดูแลของเล่นแน่เลย ตุ๊กตาจ้า กลัวจ๊อบแรงทิ้งไปเหมือนของเล่นอื่นๆแน่เลย ตุ๊กตาจ้า ไม่อยากอยู่กับจ๊อบแรงแล้ว ฮือๆๆ ตุ๊กตาจ้า.. ตุ๊กตาอยู่ไหน รีบมาไวไว จะได้เล่นกัน ฮือๆๆ ขณะที่จ๊อบแรงนั่งร้องไห้อยู่ ตุ๊กตาก็กลับมาถึงพอดี ตุ๊กตาตัวเปื้อนไม่น่ารักเหมือนเดิม จ๊อบแรงมองเห็นดีใจรีบวิ่งไปกอดตุ๊กตา

จ๊อบแรง : ตุ๊กตาจ้า.. เข้าไปไหนมา ไม่รู้หรือว่า จ๊อบแรงเป็นห่วง คุณเนื้อตัวมอมแมม เดี่ยวเรากลับบ้านด้วยกันนะ จ๊อบแรงจะอาบน้ำแต่งตัวให้ใหม่ แล้วเราจะได้ไปช่วยกันเก็บของเล่นด้วย

ตุ๊กตา : จ๊อบแรงที่รัก ฉันไปเที่ยวมา ที่บ้านโบห่วยๆ ของพี่มดตะนอย บ้านนี้น่าอยู่ เก็บกวาดเช็ดถู เก็บของเป็นระเบียบ

จ๊อบแรง : บ้านของเราก็เหมือนกันจ๊ะ จ๊อบแรงสัญญาต่อไปนี้จ๊อบแรงจะช่วยแม่ดูแลบ้านของเรา จากนั้นเป็นต้นมาจ๊อบแรงก็เป็นเด็กดี เล่นของเล่นแล้วเก็บที่เดิม คุณแม่ก็ชมเชยจ๊อบแรงว่าจ๊อบแรงเป็นเด็กดี

ภาพกิจกรรม

ภาพกิจกรรม

ภาพกิจกรรม

แบบสังเกตพฤติกรรมเด็กปฐมวัย

เรื่อง พฤติกรรมควมมีระเบียบวินัยในการเก็บของเล่น(ก่อนการจัดกิจกรรมการเล่นิทาน)

คำชี้แจง สังเกตพฤติกรรมของเด็กขณะเล่นตามมุมต่างๆตามพฤติกรรมที่กำหนดแล้วขีด

เครื่องหมาย / ลงในช่องคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด

เลขที่เด็ก	เก็บของได้เป็นระเบียบ			เก็บของเล่นได้โดยที่ครูไม่ต้องชี้แนะ			ช่วยเหลือเพื่อนจัดเก็บของเล่น			ไม่ส่งเสียงดังขณะเก็บของเล่น			จัดเก็บของเล่นเสร็จตามเวลาที่กำหนด			รวม
	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	
1																
2																
3																
4																
5																
6																
7																
8																
9																
10																
11																
12																
13																
14																
15																
16																
17																

ระดับคุณภาพ

3	ดี	หมายถึง	เก็บของเล่นได้โดยไม่ต้องกระตุ้น
2	ปานกลาง	หมายถึง	เก็บของเล่นได้โดยต้องกระตุ้น/ชักชวน
1	ควรเสริม	หมายถึง	ไม่เก็บของเล่น

แบบสังเกตพฤติกรรมเด็กปฐมวัย

เรื่อง พฤติกรรมควมมีระเบียบวินัยในการเก็บของเล่น(หลังการจัดกิจกรรมการเล่นิทาน)

คำชี้แจง สังเกตพฤติกรรมของเด็กขณะเล่นตามมุมต่างๆตามพฤติกรรมที่กำหนดแล้วขีด

เครื่องหมาย / ลงในช่องคะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด

เลขที่เด็ก	เก็บของได้เป็นระเบียบ			เก็บของเล่นได้โดยที่ครูไม่ต้องชี้แนะ			ช่วยเหลือเพื่อนจัดเก็บของเล่น			ไม่ส่งเสียงดังขณะเก็บของเล่น			จัดเก็บของเล่นเสร็จตามเวลาที่กำหนด			รวม
	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	
1																
2																
3																
4																
5																
6																
7																
8																
9																
10																
11																
12																
13																
14																
15																
16																
17																

ระดับคุณภาพ

3	ดี	หมายถึง	เก็บของเล่นได้โดยไม่ต้องกระตุ้น
2	ปานกลาง	หมายถึง	เก็บของเล่นได้โดยต้องกระตุ้น/ชักชวน
1	ควรเสริม	หมายถึง	ไม่เก็บของเล่น

แบบประเมินความสอดคล้องกับจุดประสงค์ที่ต้องการ

วัตถุประสงค์เชิง พฤติกรรม	พฤติกรรมการเล่นของเด็ก ปฐมวัย	คะแนนการ พิจารณา			ข้อเสนอแนะ
		+1	0	-1	
1. เพื่อเปรียบเทียบ พฤติกรรมความมี ระเบียบวินัยในการ เก็บของเล่นก่อน และหลังการจัด กิจกรรมการเล่า นิทาน	1.เก็บของเล่น ได้เป็นระเบียบ				
	2.เก็บของเล่น ได้โดยที่ครู ไม่ต้องชี้แนะ				
	3.ช่วยเหลือเพื่อนจัดเก็บของเล่น				
	4. ไม่ส่งเสียงดังขณะเก็บของเล่น				
	5.จัดวางของเล่น ได้อย่างเหมาะสม				
	6.จัดเก็บของเล่นเสร็จตามเวลาที่กำหนด				

ผลการหาคุณภาพเครื่องมือผู้วิจัย IOC

พฤติกรรมการเล่นของเด็กปฐมวัย	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 1	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 2	ผู้เชี่ยวชาญ คนที่ 3	ดัชนีความ สอดคล้อง $IOC = \sum R/N$	ความหมาย
1.เก็บของเล่นได้เป็น ระเบียบ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
2.เก็บของเล่นได้โดยที่ครู ไม่ต้องชี้แนะ	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
3.ช่วยเหลือเพื่อนจัดเก็บ ของเล่น	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
4.ไม่ส่งเสียงดังขณะเก็บ ของเล่น	+1	+1	+1	1	ใช้ได้
5.จัดวางของเล่นได้อย่าง เหมาะสม	-1	+1	+1	0.33	ตัดทิ้ง
6.จัดเก็บของเล่นเสร็จตาม เวลาที่กำหนด	+1	+1	+1	+1	ใช้ได้

ถ้าค่า IOC ที่คำนวณได้มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 แสดงว่าพฤติกรรมการเล่นนั้น
สอดคล้องกับจุดประสงค์ ถ้าดัชนี IOC ต่ำกว่า 0.50 ต้องตัดทิ้งหรือปรับปรุง